

TEOREMA KANTOR-ŠREDER-BERNŠTAJN

Neprazni skupovi A i B su *ekvipotentni* ako postoji bijektivno preslikavanje između njih. U tom slučaju se koristi oznaka $A \sim B$ i lako se dokazuje da je \sim relacija ekvivalencije. Klasa ekvivalencije kojoj pripada skup A je *kardinalni broj* skupa A , u oznaci $\text{card}A$.

Neka je $\text{card}A = n$ i $\text{card}B = m$, $n, m \in \mathbb{N}$. Preslikavanje $f : A \rightarrow B$ može da bude injektivno ako i samo ako je $n \leq m$, a surjektivno ako i samo ako je $n \geq m$. Odavde sledi da, ako postoje injektivna preslikavanja $f : A \rightarrow B$ i $g : B \rightarrow A$, onda je $n = m$, pa postoji bijekcija između A i B .

Ova činjenica nije očigledna za skupove proizvoljne kardinalnosti. O tome govori teorema Kantor - Šreder - Bernštajna. Teorema je dokazana u periodu 1887. - 1897. godine.¹

Teorema 0.1. *Dati su neprazni skupovi A i B . Ako postoji injektivno preslikavanje $f : A \rightarrow B$ i injektivno preslikavanje $g : B \rightarrow A$, onda postoji bijekcija između skupova A i B .*

Dokaz. Bez ograničenja se pretpostavlja da je $A \cap B = \emptyset$. Skup slika preslikavanja f je $f(A) \subset B$, a skup slika preslikavanja g je $g(B) \subset A$.

Primetimo da iz $A \setminus g(B) = \emptyset$ sledi da je g bijekcija, pa se tu dokaz završava. Slično, iz $B \setminus f(A) = \emptyset$ sledi da je f bijekcija. Stoga se pretpostavlja da važi $A \setminus g(B) \neq \emptyset$ i $B \setminus f(A) \neq \emptyset$.

Injektivnost preslikavanja f i g omogućava primenu tehnike koju nazivamo "guraj-vuci".

1. korak: "Guranje unapred"²

Svaki element $a \in A$ "guramo unapred" tako što mu pridružujemo jedinstveno odredjen niz $\{x_n(a)\} \subset A \cup B$ definisan sa:

$$x_1(a) = a, x_2(a) = f(a), x_3(a) = g(f(a)), x_4(a) = f(g(f(a))), \dots$$

Primetimo da $x_m(a) \in A$ ako i samo ako je m neparan broj, a $x_m(a) \in B$ ako i samo ako je m paran broj.

Svaki element niza $\{x_n(a)\}$ je *sledbenik* elementa a , izuzev $x_1(a)$ (ako je $x_1(a) \neq x_n(a)$, $\forall n > 1$).

¹Istorijat ove teoreme se može pročitati na:
http://en.wikipedia.org/wiki/SchröderBernstein_theorem

²engl. push forward

Takodje, ako je $x_m(a) \in \{x_n(a)\}$, *prethodnici* elementa $x_m(a)$ su članovi niza $x_k(a)$, $k = 1, 2, \dots, m - 1, m$.

Može da se desi da je $a = x_m(a)$ za neki (neparan) prirodan broj $m > 1$, pa je takav niz *periodičan* i $x_1(a) = x_m(a)$ je tako *sledbenik* elementa $x_{m-1}(a)$. Svaki element periodičnog niza se u njemu pojavljuje beskonačno mnogo puta, pa je lista njegovih prethodnika beskonačna.

Na sličan način se i svaki element $b \in B$ “gura unapred“ pomoću jedinstveno određenog niza $\{y_n(b)\} \subset A \cup B$:

$$y_1(b) = b, y_2(b) = g(b), y_3(b) = f(g(b)), y_4(b) = g(f(g(b))), \dots$$

2. korak: U ovom koraku se svaki element skupa $A \cup B$ “vuče unazad“.³ Neka je a proizvoljan element skupa A . Formira se jedinstvena *lista prethodnika* elementa $a \in A$ na sledeći način. Ako $a \in A \setminus g(B)$, on je jedini element te liste (i sam je svoj prethodnik). U suprotnom slučaju, dobija se lista njegovih prethodnika:

$$a, g^{-1}(a), f^{-1}(g^{-1}(a)), g^{-1}(f^{-1}(g^{-1}(a))), \dots,$$

koja može biti konačna ili beskonačna.

Dakle, moguć je tačno jedan od sledeća tri slučaja:

- a) Lista prethodnika elementa $a \in A$ je konačna i poslednji element te liste pripada skupu A .
- b) Lista prethodnika elementa $a \in A$ je konačna i poslednji element te liste pripada skupu B .
- c) Lista prethodnika elementa $a \in A$ je beskonačna.

U slučaju a) to znači da postoji $\tilde{a} \in A$ i niz $\{x_n(\tilde{a})\}$ tako da postoji (neparan) broj $m \in \mathbb{N}$ za koji važi:

$$\begin{aligned} \tilde{a} = x_1(\tilde{a}), f(\tilde{a}) = x_2(\tilde{a}), g(f(\tilde{a})) = x_3(\tilde{a}), \\ f(g(f(\tilde{a}))) = x_4(\tilde{a}), \dots, a = x_m(\tilde{a}) \end{aligned}$$

i, pri tome, $\tilde{a} \in A \setminus g(B)$. Kažemo još da a vodi poreklo iz skupa A .

U slučaju b) to znači da postoji $b \in B$ i niz $\{y_n(b)\}$ tako da postoji (paran) broj $m \in \mathbb{N}$ za koji važi:

$$\begin{aligned} b = y_1(b), g(b) = y_2(b), f(g(b)) = y_3(b), \\ g(f(g(b))) = y_4(b), \dots, a = y_m(b) \end{aligned}$$

i, pri tome, $b \in B \setminus f(A)$. Tada a vodi poreklo iz skupa B .

Na sličan način se formira lista prethodnika proizvoljnog elementa $b \in B$, a moguć je tačno jedan od sledeća tri slučaja:

- d) Lista prethodnika elementa $b \in B$ je konačna i poslednji element te liste pripada skupu B .

³engl. pull back

e) Lista prethodnika elementa $b \in B$ je konačna i poslednji element te liste pripada skupu A .

f) Lista prethodnika elementa $b \in B$ je beskonačna.

U slučaju d) to znači da postoji $a \in A$ i niz $\{x_n(a)\}$ tako da postoji (paran) broj $m \in \mathbb{N}$ za koji važi:

$$a = x_1(a), f(a) = x_2(a), g(f(a)) = x_3(a), \\ f(g(f(a))) = x_4(a), \dots, b = x_m(a)$$

i, pri tome, $a \in A \setminus g(B)$.

U slučaju e) to znači da postoji $\tilde{b} \in B$ i niz $\{y_n(\tilde{b})\}$ tako da postoji (neparan) broj $m \in \mathbb{N}$ za koji važi:

$$\tilde{b} = y_1(\tilde{b}), g(\tilde{b}) = y_2(\tilde{b}), f(g(\tilde{b})) = y_3(\tilde{b}), \\ g(f(g(\tilde{b}))) = y_4(\tilde{b}), \dots, b = y_m(\tilde{b})$$

i, pri tome, $\tilde{b} \in B \setminus f(A)$.

3. korak: Uvodimo skupove $A_A, A_B, A_\infty, B_A, B_B$, i B_∞ , pomoću pojma sledbenika:

$$A_A = \{a \in A \setminus g(B)\} \cup \{a \in A \mid a \text{ je sledbenik} \\ \text{nekog elementa skupa } A \setminus g(B)\},$$

$$A_B = \{a \in A \mid a \text{ je sledbenik nekog elementa skupa } B \setminus f(A)\},$$

$$A_\infty = A \setminus (A_A \cup A_B),$$

$$B_B = \{b \in B \setminus f(A)\} \cup \{b \in B \mid b \text{ je sledbenik} \\ \text{nekog elementa skupa } B \setminus f(A)\},$$

$$B_A = \{b \in B \mid b \text{ je sledbenik nekog elementa skupa } A \setminus g(B)\},$$

$$B_\infty = B \setminus (B_A \cup B_B).$$

Važi:

- ✓ $a \in A_A$ ako i samo ako važi a) prethodnog koraka.
- ✓ $a \in A_B$ ako i samo ako važi b) prethodnog koraka.
- ✓ $a \in A_\infty$ ako i samo ako važi c) prethodnog koraka.
- ✓ $b \in B_B$ ako i samo ako važi d) prethodnog koraka.
- ✓ $b \in B_A$ ako i samo ako važi e) prethodnog koraka.
- ✓ $b \in B_\infty$ ako i samo ako važi f) prethodnog koraka.

Na ovaj način je izvršena particija skupova A i B , to jest skup A je disjunktna unija skupova A_A, A_B i A_∞ :

$$A = A_A \sqcup A_B \sqcup A_\infty,$$

a skup B je disjunktna unija skupova B_A, B_B i B_∞ :

$$B = B_A \sqcup B_B \sqcup B_\infty.$$

4. *korak*: Podsetimo se, za preslikavanje $f : A \rightarrow B$, *restrikcija* tog preslikavanja na skup $C \subset A$ je preslikavanje $f|_C : C \rightarrow B_A$ definisano sa $f|_C(c) = f(c)$ za svaki element $c \in C$.

Posmatramo restrikcije preslikavanja f na skupove A_A i A_∞ i preslikavanja g^{-1} na skup A_B .

Tvrdimo da su tako definisana preslikavanja bijekcije:

$$f|_{A_A} : A_A \rightarrow B_A, \quad g^{-1}|_{A_B} : A_B \rightarrow B_B, \quad f|_{A_\infty} : A_\infty \rightarrow B_\infty.$$

Najpre, $f|_{A_A} : A_A \rightarrow B_A$ je injektivno preslikavanje jer je f injektivno preslikavanje. Svaki element $a \in A_A$ vodi poreklo iz skupa A odakle sledi da $f(a)$ takodje vodi poreklo iz skupa A , odnosno $f(a) \in B_A$. Dakle, preslikavanje je dobro definisano i injektivno. Preostaje da se dokaže da je $f|_{A_A} : A_A \rightarrow B_A$ surjekcija.

Neka je $b \in B_A$. Na osnovu e) postoji $\tilde{a} \in A \setminus g(B)$ tako da je b element niza koji je nastao "guranjem unapred" elementa \tilde{a} . Prema tome, postoji $a \in A$ tako da je $f(a) = b$. Pošto b vodi poreklo iz skupa A , to važi i za a , odnosno $a \in A_A$, odakle sledi da je $f|_{A_A}$ surjekcija.

Čitaocu ostavljamo za vežbu da dokaže da je $f|_{A_\infty} : A_\infty \rightarrow B_\infty$ dobro definisano preslikavanje koje je bijekcija.

Posmatrajmo sada $g^{-1}|_{A_B} : A_B \rightarrow B_B$. Jasno, g^{-1} je injektivno preslikavanje definisano na $g(B)$. Ako $a \in A_B$, to znači da je a barem jednom "povučen unazad", to jest $A_B \subset g(B)$. Takodje, $b \in B$ za koje je $g(b) = a$ vodi poreklo od istog elementa $\tilde{b} \in B$ od kojeg vodi poreklo i element a , odakle sledi da je $g^{-1}|_{A_B} : A_B \rightarrow B_B$ dobro definisano preslikavanje. Preostaje da se dokaže da je to preslikavanje surjektivno.

Neka $b \in B_B$ i neka je $a \in g(B)$ element skupa A za koji važi $g(b) = a$, to jest $g^{-1}(a) = b$. Pošto b vodi poreklo iz skupa B , to važi i za a , odnosno $a \in A_B$.

5. *korak*: Na osnovu prethodnih razmatranja sledi da je funkcija $h : A \rightarrow B$ definisana sa:

$$h(x) = \begin{cases} f(a), & \text{ako } a \in A_A, \\ g^{-1}(a), & \text{ako } a \in A_B, \\ f(a), & \text{ako } a \in A_\infty, \end{cases}$$

bijekcija, čime je teorema dokazana. □

Primer 0.2. Neka je $A = (0, 1) \times (0, 1) \subset \mathbb{R}^2$ i $B = (0, 1) \subset \mathbb{R}$. Jasno, $g : B \rightarrow A$ definisano sa $g(b) = (b, 0) \in (0, 1) \times (0, 1)$ je injektivno preslikavanje.

Neka $(x, y) \in (0, 1) \times (0, 1)$, i neka je jedinstveni decimalni zapis⁴ tih brojeva dat sa

$$x = 0, x_1x_2x_3x_4x_5x_6 \dots, \quad y = 0, y_1y_2y_3y_4y_5y_6 \dots$$

Preslikavanje $f : (0, 1) \times (0, 1) \rightarrow (0, 1)$ definisano sa

$$\begin{aligned} f(x, y) &= f(0, x_1x_2x_3x_4x_5x_6 \dots, 0, y_1y_2y_3y_4y_5y_6) \\ &= 0, x_1y_1x_2y_2x_3y_3x_4y_4 \dots \end{aligned}$$

je injektivno preslikavanje.

Na osnovu teoreme Kantor-Šreder-Bernštajn sledi

$$\text{card}((0, 1) \times (0, 1)) = \text{card}(0, 1).$$

Ovo znači da postoji bijekcija između duži i kvadrata.

Primer 0.3. Neka je $\mathcal{P}(\mathbb{N})$ partitivni skup skupa \mathbb{N} . Iz $\text{card}\mathbb{N} = \text{card}\mathbb{Q}$ sledi $\text{card}\mathcal{P}(\mathbb{N}) = \text{card}\mathcal{P}(\mathbb{Q})$, pa postoji bijekcija $B : \mathcal{P}(\mathbb{Q}) \rightarrow \mathcal{P}(\mathbb{N})$.

Preslikavanje $g : \mathbb{R} \rightarrow \mathcal{P}(\mathbb{Q})$ dato sa

$$g(x) = \{r \in \mathbb{Q} \mid r < x\}, \quad x \in \mathbb{R},$$

je injektivno, pa je i preslikavanje $B \circ g(x) = B(g(x))$ injektivno preslikavanje između \mathbb{R} i $\mathcal{P}(\mathbb{N})$.

Neka je $A \subset \mathbb{N}$, odnosno $A \in \mathcal{P}(\mathbb{N})$. Preslikavanje

$$f(A) = \sum_{n \in A} \frac{1}{10^{n+1}} \in \mathbb{R} \quad (f(A) = 0, 1 \text{ ako je } A = \emptyset),$$

je injektivno preslikavanje iz $\mathcal{P}(\mathbb{N})$ u \mathbb{R} .

Zaključak: skupovi \mathbb{R} i $\mathcal{P}(\mathbb{N})$ su iste kardinalnosti, odnosno podskupova skupa \mathbb{N} ima neprebrojivo (kontinuum) mnogo.

LITERATURA

- [1] <http://www.topologywithouttears.net/>

⁴uz uobičajenu intepretaciju brojeva koji se završavaju beskonačnim nizom devetki